



ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΣΑΛΟΝ

Ν Ὑ Ξ

δαιμονίων ἐκείνων ὑπῆρχεν ὄχι μόνον μεγάλη συμπάθεια καὶ ἀνεκτικότης ἐλαττωμάτων, ἀλλὰ καὶ κάποιος μυστηριώδης προσηλυτισμός τοῦ ἐνὸς δαιμονίου πρὸς τὸ ἄλλο· καθόσον ὁ Σωκράτης ἐδέχετο εὐχαρίστως τοὺς εὐγεύστους πλακοῦντας, τοὺς ὁποίους τοῦ ἔστελλε τακτικὰ ὁ μαθητὴς του. Τὸ κακὸν μόνον ἦτο ὅτι σπανίως τοὺς ἐγέυετο, διότι ἡ κυρία Σωκράτους, ἡ περίφημος διὰ τὰς δυστροφίας της Ξανθίππη, δαάκις ἐπετύγγανε τοὺς πλακοῦντας τούτους, τοὺς ἔρριπτε κάτω καὶ τοὺς κατεπάτει μετ' ἀγανακτήσεως! Ὅτε ἀπεδήμει ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Ἀλκιβιάδης, αἱ διάφοροι πόλεις ἀνελάβανον τὴν προμήθειαν τῶν χρειῶν του, διὰ τὰ ὅποια ἐμερίμων ἰδιαιτέρως αἱ εὐγενέστεραι κυρίαι καὶ δεσποινίδες ἐκάστης πόλεως, ὅπως πράττουσιν σήμερον διὰ λόγους φιланθρωπίας. Αἱ κυρίαι τῆς Ἐφέσου τοῦ παρεῖχον τὰς σκηνάς· αἱ κυρίαι τῆς

Χίου τοὺς ἵππους, καὶ αἱ κυρίαι τῆς Λέσβου τὸν οἶνον.

Μετὰ τὸν Ἀλκιβιάδην, ὀνομαστὸς ἀπέβη διὰ τὴν τρυφηλότητά του, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, τὴν ὁποίαν ἐδιδάχθη ἐν Ἀσίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ. Τὰ δεῖπνά του ἦσαν μυθώδους πολυτελείας, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐλάμβανε θέσιν μεταξὺ τῶν δαιτυμόνων φορῶν περιχρύσους ἱεράς ἐσθήτας· ἄλλοτε ἐφόρει τὴν πορφυρίδα καὶ τὰ κέρατα τοῦ Ἀμμωνος, ἡ τὴν ἐσθῆτα τῆς Ἀρτέμιδος, τὴν περιβολὴν τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ ἄλλοτε ἔφερε λεοντήν καὶ ρόπαλον ὡς ὁ Ἡρακλῆς. Τὸ δάπεδον τοῦ ἀνακτόρου τοῦ ἐρραίνετο μὲ διάφορα μῦρα, ἡ δὲ τελετὴ τοῦ γάμου του ἐνεῖχε καὶ τι τὸ μυθώδες καὶ ἀπερίγραπτον, τοῦ ὁποίου τὴν περιγραφὴν εὕρισκει τις διὰ μακρῶν εἰς τὸ 12 βιβλίον τοῦ Ἀθηναίου. Μίαν φορὰν ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς εἰς ὅλας τὰς πόλεις ζητῶν